

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813201445
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813201445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: Lekáreň „U Murína“, s.r.o., so sídlom Bernolákova 252, Trstená, IČO: 36 744 735, právne zastúpený JUDr. Ivicou Firstovou, advokátkou so sídlom O. XXXX/XXX, . K. T., proti odporcovi: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X-XX, P., o zaplatenie 4.300,-Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 9C/95/2013-72 zo dňa 11.decembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 159,09 Eur na účet JUDr. Veroniky Leppovej, vedené vo E. a.s., č. účtu: XXXXXXXXX/XXXX, VS: 3612, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým si voči odporcovi uplatnil právo na zaplatenie sumy 4.300,- Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 12.4.2011 do zaplatenia a trovy konania. Svojho nároku sa domáhal titulom pôžičky zo dňa 6.4.2011 na zakúpenie motorového vozidla.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania ustálil, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke medzi navrhovateľom a odporcom došlo. K vráteniu pôžičky došlo čiastočne dňa 06.04.2011 a vo zvyšku dňa 07.06.2011. Dňa 06.04.2011 došlo zo strany odporcu k vráteniu sumy 300,- €, čo potvrdil i svedok I. J., ktorý zároveň uviedol, že túto sumu odovzdal navrhovateľovi, resp. svojej manželke, ktorá je konateľkou navrhovateľa s tým, že je to vrátenie časti požičanej sumy. Z výpovede odporcu, svedka I. J., sms-komunikácie medzi odporcom a svedkom C. J. a výpisu z účtu odporcu mal za preukázané, že zo strany odporcu došlo aj k vráteniu zvyšnej sumy pôžičky vo výške 4.000,- €, dňa 07.06.2011, a to tiež prostredníctvom I. J..

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že na prevzatie peňazí nikoho nespĺnomocnil, a teda pokiaľ odporca pôžičku nevrátil výlučne jemu, nemôže to byť na jeho ujmu, dospel k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti pôžičky, že nie je možné uvedené vykladať práve v neprospech odporcu. Z výpovedí odporcu a svedka C. J. jednoznačne vyplýva, že ich úmyslom nebolo zobrať si pôžičku od navrhovateľa, teda právnickej osoby, keď odporca zároveň uviedol, že bol v domnení, že lekárne „U Murína“ má rodina C. J.. V tejto súvislosti poukázal na možnú zameniteľnosť osoby navrhovateľa s fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie - Mgr. Ingrid Bombová - LEKÁREŇ U MURÍNA, s miestom podnikania Bernolákova 252, Trstená, IČO: 33 790 710, vzhľadom na takmer totožný názov, rovnaké sídlo podnikania, pričom Ingrid Bombová, ktorá je osobou oprávnenou na podnikanie pod uvedeným názvom, je zároveň jedinou spoločníčkou a konateľkou navrhovateľa. Z výpovedí samotnej konateľky navrhovateľa, ale i svedkov, je pritom zrejmé, že ani títo samotní nerozlišujú medzi jednotlivými osobami.

I v prípade ak by neuveril výpovedi odporcu, že mu peniaze odovzdal I. J., podľa výpovedí konateľky navrhovateľa a svedkov I. J. a C. J. mal byť pri odovzdaní peňazí prítomný i svedok I. J., ktorého prítomnosť, pokiaľ pre navrhovateľa nepracoval, však nebola dôvodná. Svedok I. J. vo svojej výpovedi uviedol, že pre navrhovateľa, aj pre fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie (ktoré majú zameniteľný názov), vykonával určité činnosti - vypomáhal s účtovníctvom, staral sa o vinotéku (ktorú prevádzkovala fyzická osoba oprávnená na podnikanie), objednával tovar, ktorá skutočnosť vyplýva i z výpovede svedkyne K. X., ktorá vo vinotéke pracovala. Práve vzhľadom na výpoveď svedkov I. J. a K. X. neuveril výpovedi konateľky navrhovateľa, ktorá uviedla, že tento svedok pre ňu nepracoval, keď zároveň nevedela uviesť bližšie okolnosti ohľadom uzavretia pôžičky. Všetky uvedené skutočnosti boli spôsobilé vyvolať u odporcu dojem, že v prípade všetkých osôb vystupujúcich pod označením „Lekárň U Murína“ ide o tú istú osobu a I. J. je oprávnený prevziať jeho dlh titulom vrátenia pôžičky a jej vrátením menovanému sa zbaví svojho dlhu. V tomto smere poukázal tiež na výpoveď svedka I. J., ktorý uviedol, že časť pôžičky vo výške 300,- € mu bola vrátená ešte v deň kúpy auta, teda v deň jej poskytnutia, a túto odovzdal navrhovateľovi. Je zrejmé, že svedok, ani nikto iný, odporcu ani pri vrátení časti pôžičky neupozornil, že by I. J. nebol oprávnený pôžičku prevziať a že túto je potrebné vrátiť výlučne navrhovateľovi. Nebol preto dôvod, aby odporca predpokladal, že sa svojho dlhu nemôže zbaviť vrátením zvyšku pôžičky tej istej osobe ako v minulosti. Uvedenému záveru jednoznačne svedčí i skutočnosť, že čestné prehlásenie ohľadne pôžičky, ako to vyplýva nielen z výpovede odporcu, ale i z písomnej komunikácie medzi odporcom a svedkom C. J., držal práve svedok I. J., o ktorej skutočnosti mal odporca vedomosť. Pokiaľ by I. J. nebol oprávnený konať za navrhovateľa vo vzťahu k danej pôžičke, nebol dôvod aby čestné prehlásenie bolo v jeho držbe.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal ich náhradu.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že na základe zmluvy o pôžičke konateľka navrhovateľa odovzdala odporcovi do rúk predmetnú sumu. Dané bolo potvrdené jednak výpoveďou konateľky navrhovateľa a svedkov, ktorí boli prítomní pri odovzdávaní sumy. Odporca bol povinný vrátiť pôžičku výlučne navrhovateľovi. Nebola dohoda, že môže plniť inej osobe ako konateľke navrhovateľa. Poukázal na ust. § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pôžička bola poskytnutá za účelom kúpy motorového vozidla na podnikanie odporcu spolu s C. J., ktorý prenechal podnikanie na samotného odporcu a tento bol z uvedeného dôvodu povinný vyplatiť C. J. sumou, ktorú investoval do kúpy automobilu. Preto suma, ktorú odporca uhradil I. J., bola vyššie uvedená suma. Vzhľadom na uvedené navrhoval rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že odporcu zaviaže na plnenie uvedené v návrhu na začatie konania.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v priebehu konania preukázal vrátenie žalovanej čiastky. Pri dojednaní pôžičky prišiel do kontaktu len s I. J. a jeho synom C. J.. Preto vrátil dlh osobe, s ktorou najčastejšie komunikoval pri dojednaní pôžičky a bol prítomný aj pri odovzdávaní pôžičky a v deň, keď sa auto išlo kupovať odovzdal celú sumu svojmu synovi. V prípade úspechu si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil na sumu 158,86 Eur + 8,04 Eur paušál.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§219 ods. 2 O.s.p.).

Z ustáleného skutkového stavu okresným súdom vyplýva, že odporca s C. J. (synom konateľky navrhovateľa) sa dohodli, že budú spolu podnikat. Za tým účelom sa rozhodli kúpiť motorové vozidlo v Poľskej republike. Na kúpu však nemali finančné prostriedky a tieto im v celkovej sume 8.600,-Eur zapožičal navrhovateľ (4.300,-Eur odporcovi a 4.300,- C. J.). Odporca o pôžičke rokoval s I. J. (manželom konateľky navrhovateľa) a tento aj odovzdával finančné prostriedky svojmu synovi v deň, keď išli kupovať

s C. J. motorové vozidlo. Keďže zakúpili motorové vozidlo v hodnote 8.000,-Eur, ešte v ten istý deň vrátili 600,-Eur I. J., ako čiastočné vrátenie pôžičky (odporca 300,-Eur, C. J. 300,-Eur). Následne odporca dňa 7.6.2011 uhradil I. J. zvyšnú sumu pôžičky vo výške 4.000,-Eur vo vinotéke v domnení, že plní veriteľovi z pôžičky.

V prospech tvrdení odporcu, že sa domnieval, že plní dlh oprávnenej osobe z pôžičky svedčí skutočnosť, že konateľku navrhovateľa osobne nepoznal. Osobne sa poznal so synom konateľom a manželom konateľky. Pri spisovaní čestného prehlásenia o pôžičke boli prítomní všetci tak konateľka navrhovateľa, ako aj syn a manžel konateľky. Samotná konateľka sa nevedela vyjadriť akým spôsobom ju mal odporca osloviť ohľadne pôžičky, hovorila s ním len keď mala odovzdávať finančné prostriedky. Svedok I. J. potvrdil, že po kúpe motorového vozidla prevzal istinu 600,-Eur, avšak nepamätal si z akého titulu, či preto, že vozidlo kúpili za sumu 8.000,-Eur. Bol rozpor vo výpovedi konateľky navrhovateľa a svedka I. J., keď tento tvrdil, že v lekárni pomáha s účtovníctvom, čo konateľka poprela. Svedok C. J. bezprostredne po úhrade istiny 4.000,-Eur v komunikácii s odporcom prostredníctvom SMS-iek potvrdil vrátenie pôžičky, ako aj to, že otec I. J. mal zničiť čestné prehlásenie o pôžičke. Potvrdil, že jeho matku (konateľku navrhovateľa) odporca poznal len z videnia, častejšie sa stretával s otcom. Pred súdom už svedok tvrdil, že odporca mal vrátiť jeho časť pôžičky a predchádzajúcu komunikáciu cez SMS si nevedel vysvetliť, bola to vraj len rada.

Z uvedených dôvodov nebolo možné ani uveriť tvrdeniam svedka I. J., že sa domnieval, že odporca istinu 4.000,-Eur hradil jeho synovi na vyrovnanie podnikania. Nebol tu logický dôvod, prečo by mal uvedené hradiť práve I. J. a nie priamo C. J.. Dokonca uviedol, že tieto odovzdal manželke (konateľke navrhovateľa), pričom táto si na uvedené nepamätá. Konateľka navrhovateľa a svedok C. J. tvrdili, že odporca mal uhradiť jeho časť pôžičky a svedok I. J. zasa tvrdí, že 4.000,-Eur malo byť poskytnutých synovi na vyrovnanie ich spoločného podnikania.

Vychádzajúc z vyššie konštatovaného správania sa konateľky navrhovateľa, jej manžela a syna je možné ustáliť, že odporca sa mohol oprávnenie domnievať, že svoj dlh z pôžičky plní riadne odovzdaním istiny I. J..

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku okresného súdu a zhodnotení výsledkov dokazovania, ktoré vo veci vykonal, dospel k záveru, že okresný súd správne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a zaujal správny právny záver, že odporca splnil svoj dlh z pôžičky. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V predmetnom odvolacom konaní mal plný úspech odporca, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celkovej výške 159,09 Eur, ako trovy právneho zastúpenia za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.